

TO VĀ•M BYL PRIMA TĀ•BOR... II.

StĀ™eda, 28 bĀ™ezen 2007

Na mysl mi pĀ™išla doba pĀ™ed více jak desíti léty, kdy jsem jako Ā•erstvĀ› rozvedená, s dvĀ›ma malýma cáckama, pomáhala v novĀ› založšeném oddílu. Bylo to velice prima, sešla se tam tlupa dĀ›tiĀ•ek pĀ™ibliĀ›nĀ› ve vĀ›ku starš dcerky – okolo 10 let. Tenhle oddíl založšil jeden ztĀ™eštĀ›ný nadšenec s manĀ›elkou.

Mimochodem, oddíl skvĀ›le funguje a vychovává další generace „zálesákš“ dodnes. ZpoĀ›átku byly dĀ›tiĀ•ky pro samostatný Ā›ivot v oddíle pĀ™ece jen malé a potĀ™ebovaly i „maminĀ›inoš“ vede jsme se s chutí s manĀ›elkou vedoucího ujaly. Byly jsme takové kvoĀ›ny, které obstarávaly zázemí a Ivan, co by správný chlap, vymýšlel hry, bojovky a další aktivity. Vše bylo dokonalé a naprosto mi vyhovovalo. Opravdu – bájeĀ›ná symbióza pro všechny. Avšak za necelé dva roky fungování oddílu vedoucí usoudil, Ā›e dĀ›tiĀ•ky nejsou uĀ›tĀ›ma malýma kuĀ™átkama, které potĀ™ebují vodĀ›ní za ruĀ›iĀ•ku, a takhle si oddílový Ā›ivot opravdu a Ā›e nastolí razantní zmĀ›nu.

SamozĀ™ejmĀ› - nám kvoĀ›nám to nĀ›jak opomenul sdĀ›lit, a alespoĀ› trochu nás na to pĀ™ipravit…. Stalo se to bĀ™ jedné výpravy na MeleĀ•ek, coĀ› je srub mimo civilizaci s opravdu „zálesackýmiš“ podmínkami – bez elektĀ™iny, suché latríny venku, s lávkou pĀ™es potok, pitná voda ze studny vzdálené cca 50 metrĀ› od základny. Na tohle zázemí jsme byli všichni zvyklí, ne jiĀ› na situaci, Ā›e jednotlivé druĀ›iny (Ā•tyĀ™i) budou naprosto samostatně fungovat. DĀ™íve to fungovalo totiĀ› tak, Ā›e v kuchyni jsem vládla se Zdenkou já a dĀ›tiĀ•ky mĀ›ly sluĀ›by, ve kterých se s my na vše dohlíĀ›ely.

Najednou zmĀ›na – 4 kotlíky, sekyrka, jídlo ne společné na oddíl, ale na druĀ›inu, za kterou odpovídal rádce - tenkrát sotva dvanáctiletý - v oĀ›ích nás kvoĀ›en „prcekš“. KdyĀ› jsem se zeptala, jak budou fungovat, s ledovým klidem mi Ivan sdĀ›lil, Ā›e co plaším, ohništĀ› si dĀ›ti nachystají, dĀ™íví nasbírají, o oheĀ› postarají pĀ™ipraví. Co si sami uvaĀ™í, to si taky sní... Hlady Ā›e tady nikdo jistĀ› neumĀ™e a naším cílem je koukat, aby ned lumpaĀ›iny a se sekyrkou nebĀ›haly po lese Ā›i neroznesly oharky z ohništĀ› a nechtĀ›ly zapálit okolní les. SamozĀ™e kromĀ› pĀ™ipraveného programu se spoustou her a bojovek. NĀ›jak jsem to neumĀ›la rozdýchat…

PĀ™išlo mi to jako pĀ™íliš zodpovĀ›nosti pro tak malé dĀ›ti. Opravdu jsem si neumĀ›la pĀ™edstavit, Ā›e to mohlo fungovat, aniĀ› by bylo nĀ›jaké vypíchlé oko, rozseklý palec Ā›i popálená konĀ›etina. V lepším pĀ™ípadĀ› roztrhané, hladové a špinavé dĀ›ti vrátíme rodiĀ›Ā™, kteĀ™í je uĀ› nikdy na podobné výpravy nebudou chtít pustit. NĀ›jak jsem situaci neustála, popadla mladší dcerku s tím, Ā›e v takhle nelidských podmínkách to své miminko nenechám, zeptala se Ivana zda je má pĀ™ítomnost nutná, protoĀ›e mám nĀ›jaké bolení bĀ™icha (mimochodem tomu tak opravdu bylo – klasický psychosomatický problém) a po jeho svolení pelášila dlouhou lesní cestou domĀ›. V teple domova jsem pak spĀ™ádala témĀ›Ā™ katastrofické scénĀ™e, jak to tam zanechaná dítka zvládnou. Byla jsem pĀ™esvĀ›dĀ›ena, Ā›e pokud dorazí domĀ›, tak budou v lepším pĀ™ípadĀ› jen vyhládlí, zniĀ›ení a otrávení… pĀ™ekvapení. Po návratu dcerky ji v oĀ›iĀ•kách svítily jiskĀ™iĀ•ky radosti – takhle úĀ›asnou výpravu ještĀ› ne. Bylo to fantastické, nauĀ›ila se tooolika novým vĀ›cem a bájeĀ›ná chutnalo jídlo, které si sami pĀ™ipravili v kotlíku na ohništĀ›… Díky tomuto mi došlo, Ā›e oddíl dospĀ›l do své další etapy, kdy dĀ›tiĀ•ky zodpovídají samy za sebe a dospĀ›lí jsou kamarádi, kteĀ™í jen dohlíĀ›ejí, aby dané mantinely byly dodrĀ›ovány. A pokud budu chtít dále fungovat i já v oddíle, musím zmĀ›nit svĀ›j pohled na jeho Ā›ivot.

Nebylo to jednoduché, ale myslím, Ā›e jsem to celkem úspšnĀ› zvládla. Jakmile ale další generace mlaĀ›ochĀ™ dospĀ›la, ráda jsem jim uvolnila místo. TeĀ• se jen s chutí pĀ™íjdu (jako návštĀ›va) podívat na tábor nebo nĀ›jakou akci, kam jsem pozvána. Je bájeĀ›né vidĀ›t, jak za uplynulých deset let z dĀ›tiĀ•ek vyrostli dospĀ›lí lidé, kteĀ™í si i v dnešní dobĀ› rádi hrají, tuto hravost pĀ™edávají mladším a jsou odpovĀ›dny za sebe, druhé i své Ā›iny.

Lydie P.